

מזריין

פאריס

פורים!

במלחמה!

על תקציב!

עם יוקר מיחיה...

לא, זה לא מבחן ראיה.
זו השנה שאנחנו עוקרות.

זוכרות את לפני שנה?
מי היה מאמין.
לפני שנה היינו במקום אחר לגמרי.
בינינו, נראה לי הזוי שפורים כבר, כי אני תקועה איפשהו שם
בתחילת השנה...
ועדיין, פורים פה והתחפושות פה כי החיים לא עוצרים, למרות
הדאגות. אולי זה טוב.
אם היו אומרים לנו שנה שעברה שזה איפה שנהיה היום, לא
היינו מאמינות.

למזלנו, לא ידענו.
יש לי חברה שאומרת שלא צריך להתמודד כרגע עם הכל,
לא צריך כוחות עכשיו להכל.
צריך לראות איך אנחנו מתמודדות עם עכשיו ואז לדעת שיהיו
לנו כוחות להתמודד בעתיד, כשנצטרך.
אני חושבת על זה הרבה.
אז שנה עברה אנחנו הרבה יותר חכמות, הרבה יותר כואבות
והנה הגיע שוב פורים.

איך אנחנו עושות את פורים משמעותי בתקופה כזאת, ואיך
להוריד בהוצאות?

פורים מאז ומתמיד היה חג מתיש ממש.
השנה הוא מתיש רק בצורה אחרת.
האווירה שונה מתמיד, המבוגרים בלופ של זמן והילדים חוגגים,
כי פורים.
בין מלחמה בדרום לדאגה בצפון, לדאגה העצומה לחטופים,
ולפוליטיקה ולאנטישמיות הבין לאומית, השתנינו, השתנו
ההרגלים שלנו.

אז איך בכל זאת אנו משמרות לנו את פורים, למרות הכל?
במדריך הזה אני רוצה לתת לכן כמה טיפים נחמדים וחסכניים
להעביר איתם את החג.

משלוח מנות

איך לא?

נתחיל ממשלוח מנות.

השנה היא שנה מורכבת.

אם כל שנה אפינו והכנו ורצנו וטרחנו, השנה פשוט קשה

טכנית לעשות את זה.

בין מצב רוח למילואים זה נהיה נורא מורכב.

בינינו, גם לצמצום הפרנסה יש פה מקום לא קטן.

אני מציעה לראות את פורים הזה כהזדמנות לפשטות.

כמו כל דבר אחר בחיינו, המצב גרם לזה שדברים שפעם

היינו פשוט עושות הצטמצמו, ויש מבינינו שחושבות שהן לא

יחזרו למה שהיה - לארועים שהיו, למתנות שהיו, פשוט לא.

זה נכון גם לגבי פורים.

יש לי בת דודה שבמקום לתת משלוח מנות נותנת סכום

מסויים לנזקקים במחיר אותו היתה קונה משלוח מנות ושולחת

כרטיס או הודעה שהיא עשתה כן.

יצא שהיה לה המון במתנות לאביונים אבל היא הכינה רק

משלוח מנות אחד או שניים, דבר שביטא את הערכים שלה

וכן, גם את האנרגיה שלה.

רוצות בכל זאת לתת יותר מלצאת ידי חובה?

אני מציעה שזו השנה שבמקום לתת מיליון משלוחים לכל

הישוב/שכונה נתחיל מנהג קצת יותר מצומצם - מספר מועט

של משלוחים למי שאנו באמת באמת רוצות לתת.

בואו ננצל את השנה הזאת לצאת ממירוץ העכברים הזה

שקוראים לו מה אעשה במשלוח מנות.
נוריד בכמה שניתן,
נוריד במה שניתן.
אולי אפילו נחליט לתת למי שבאמת ישמח כמו
המשפחה במילואים,
משפחת מפונים,
לחברה הרווקה,
לחברה שאין לה ילדים,
למי שזה יעודד, למי שזה ירים.

לא הרבה משלוחים אלא מעטים שמבטאים הרבה.

הפשטות הזו גם מוזילה.
ניתן בהחלט לתת משלוח מנות מכובד במחיר מוזל וגם ללא
הרבה הכנה.
משתמשים במה שיש בבית לדוגמא - פירות, שקיות תה
בטעמים שונים, ועוד ועוד
מכינים את המשהו האחד הזה או קונים את המשהו האחד
הזה וגמרנו.
משחררים את זה מאיתנו כי יש כל כך הרבה עלינו השנה.

אז בואו, מאתגרת אתכן שתעשו את התרגיל הבא:

מה אני יכולה לעשות שונה שיקל עלי ויזיל את משלוח המנות
שלי?

מתנות לאביונים

מתנות לאביונים זה אחד מהעקרונות של החג. לתת מתנה לאלה שאין להם, זה בכלל עיקרון יהודי עצום ואנחנו עם נדיב מאוד מאוד, כמו שראינו בתחילת המלחמה וכל יום מאז.

עיקר המצווה היא נתינת כדי ארוחה אחת לאביון שאין לו. באופן כללי אנחנו נוטות להיות נדיבות, אבל השנה זו שנה מורכבת. בין יוקר המיחיה לאתגר בפרנסה בגלל כל מיני סיבות אחרות.

תתנו, בוודאי שתתנו, אבל רק מה שאתן יכולות. אם אתם נותנות מחצית השקל - תתנו מה שחובה, לא מה שמהדרין.

אין מצווה לכרוע תחת עול כלכלי להדר במשהו. מכאיב מידי? שימו לעצמכן פתק לשנה הבאה שכשתחזרו לעמוד על הרגליים תתנו כפול. תחמלו על עצמכן, זו לא שנה רגילה. אל תשכחו שהשנה כל המדינה עשתה אקט עצום של נתינה שוב ושוב. למפונים, לחיילים, לכל הכיוונים. נדיבות היא יותר מכסף והשנה, זכינו כולנו בנתינה בהרבה יותר מהנדרש.

תשאלו את עצמכן את השאלה הבאה:

כמה אני באמת יכולה לתת השנה ואיפה אני רוצה לרכז את הנתינה שלי?

סעודת פורים

סעודות ענקיות זה משהו מורכב השנה (אתגר - לספור את מספר הפעמים שמופיעה המילה מורכב...).
להרבה מאיתנו זה צובט נורא.
אז איך אפשר לעשות מפורים חג שמח גם כשזה המצב, ואיך זה קשור לכסף?
תארחו את מי שעושה לכן טוב.
תארחו כסוג של נתינה.
תעשו הכל פשוט פשוט
תבקשו מהילדים יצירתיות בקישוט השולחן
בכלל תנו לילדים תפקיד יותר משמעותי, להם יש הרבה יותר כוחות בשלב שבו אנחנו נמצאים והם צריכים את התעסוקה, כי פורים משום מה, הוא חמישה ימים (לא ברור העינין)

לחשוב מה עושים איתו, מה באמת משמח אותנו ובמה אנחנו באמת רוצות להשקיע אנרגיה וכסף בשנה מטורפת זו.

הפוקוס הוא על הכוחות שלנו, על מצב הרוח שלנו, האנרגיה שלנו ומה שמשמח אותנו כי אנחנו זקוקות לשמחה.

מה אתן באמת צריכות בסעודה הזא לשמח אתכן? איך אפשר ליצור אותו?

*

סיכום

אני באמת מאמינה בשמירה על הכוחות שלנו, כי הם מוגבלים. אנחנו צריכות אותם ליום ולמה שיבוא, אחרי שחודשים של דאגה שכבר היו. אני גם באמת מאמינה בחזרה לפשטות. לא בהכל, לא תמיד. אבל בהרבה דברים, אם זה ארועים או משלוח מנות. זו בדיוק השנה לנסות משהו חדש, להשתחרר מכל המוסכמות ולנסות לעשות דברים אחרת. היופי הוא שהשנה זה לא נראה כאילו אנחנו על העיקרון רוצות להיות שונות אלא כי זה מה שאפשרי להרבה מאוד אנשים, וזו האוירה. אם אהבנו תמיד נוכל להגיד שהתחלנו במלחמה וזה נשאר. השנה הזאת היא בדיוק השנה לחשוב אם אנחנו עושים אחרת ואיך.

אני מאמינה שגם חשבון הבנק שלנו וגם אנחנו נצא נשכרים מזה.

מה לקחת מהמדריך? אשמח לשמוע!

פורים שמח!

